בת כהן שניסת לישראל לא תאכל בתרומה. דפסיל לה (ג) מדקאמר רחמנא "וזרע הין לה וגבה" מכלל דבחיי בעלה לא תאכל: מת בנה מהכן לא תאכל בתרומה. דפסיל לה לוי: גמ' דהדרת לאכלה משום בנה. דקתני מתניתין גבי בת ישראל מת בנה מלוי לא תאכל בתרומה בשביל בנה: מתני'. דזרה התוכלת תורה אור ומולכת: בת וגבת. "וכת להן כי תהיה למנה וגרושה" (ויקרא כב): כרבי עקיבא דדריש ווי. בפרק ד' מיבות (סנהדרין נח:) ת"ל ר"ע ישמעאל תמי בת וגבת תמי בזרע: כוליה קרא וגבת יחידה הוא. דלמיכ לעיל מיניה "וגבת כהן כי תהיה לאיש זר" וסמיך ליה "וגבת כהן כי תהיה למנה וגרושה" למיכתב "וכי תהיה למנה וגרושה" ואמת ידענא דבבת כהן מסתבי דהא מינה סליק: כשהיתה מוזרת בו'. מקשה לקמי: וכת כהן כי תהיה למנה וגרושה וזרע אין לה" כשהיתה מוזרת בבית חביה מוזרת לאכול בתרומה כו' אבל בשהיא מוזרת לבית חביה בלבד לא תאכל בתרומה ולא תחזור לאכול בה לעולם. ואפילו מת בנה ולא השאיר זרע. ואפילו מת בעלה ישראל ולא השאיר זרע. ואפילו גירשה בחיי בעלה ולא נתן לה כתובה. ואפילו לא נשאה אלא קידושין בלבד ולא נכנסה לחופה. ואפילו לא נבעלה אלא פעם אחת. ואפילו נבעלה שלא כדרך הבעילה. ואפילו נבעלה באונס. ואפילו נבעלה בשוגג. ואפילו נבעלה בקטנותה. ואפילו נבעלה בגדלותה. ואפילו נבעלה בנדה. ואפילו נבעלה לאחר שנתגרשה מבית בעלה ולא נשתהתה אלא כדי שיעור שבין בעילה לבעיל